

ρειοδυτικήν Εὐρώπην Ὀλανδίαν, Λανίαν, Νορβηγίαν κλπ.) διατρέχει τὴν Ἰσπανίαν, διασχίζει τὴν Μεσόγειον διὰ τοῦ Γιβραλτάρ καὶ ἀρχίζει νὰ στέκεται ἐκεῖθεν τοῦ Μαρόκου. Ἄλλοι πελαργοὶ ὅμως ἐξακολουθοῦν ἀκόμη τὴν πορείαν των, διαβαίνουν τὴν Σαχάραν στρέφουν πρὸς ἀνατολὰς φθάνουν εἰς τὴν λίμνην τοῦ Τσάντ καὶ τὰς ὄχθας τοῦ Νίγητος. Τέλος μερικὰ πλέον τυχοδιωκτικὰ προχωροῦν ἀκόμη περισσότερον καὶ δὲν ἐγκαθίστανται ὀριστικῶς εἰμὴ εἰς τὸ Κογκὸ καὶ αὐτὴν τὴν Νότιον Ἀφρικὴν. Τὸ δεῦτερον δρομολόγιον εἶναι ἐκεῖνο τῶν κατοίκων τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης.

Οὗτοι διὰ τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῶν Βαλκα-

νικῶν χωρῶν διαβαίνουν τὴν Μεσόγειον διὰ τῆς Συρίας, φθάνουν εἰς τὴν Αἴγυπτον διὰ τοῦ Νείλου καὶ ἐγκαθίστανται κατὰ μῆκος τῆς Ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς, ἐνθα τοὺς εὐρίσκει τις ἐν ἀφθονία κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τοῦ ἔτους.

Ἀφοῦ δὲ ἡ περίοδος αὕτη ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τοῦ Μαρτίου εἰς τὸν Νότον τῆς Ἀφρικῆς ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ θέρος καὶ τὰ πτηνὰ ταῦτα ἐπανέρχονται εἰς τὴν Εὐρώπην τὴν ἐποχὴν τοῦ θέρους τοῦ Βορῶ οἱ εὐτυχεῖς οὗτοι θνητοὶ δὲν γνωρίζουν ἄλλην ἐποχὴν ἀπὸ τὴν ὥραιότεραν καὶ ἄγνοοῦν τελείως τὸν χειμῶνα.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΑΣ

ΟΙ ΑΠΑΧΘΕΝΤΕΣ ΝΕΚΡΟΙ

ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ Η. STEIN

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ο΄

Ὁ ἀστυνομικὸς ἰατρὸς καὶ ὁ Χόλστεν εὐρίσκοντο πρὸ τοῦ πτώματος τοῦ Κίγγκ.

Ἡ μαχαιριὰ πηγαίνει κατ' εὐθείαν στὴν καρδιά. Ἐπέφερον ἀμέσως τὸν θάνατον. περὶ πληγῆς ἀπὸ πιστόλι δὲν δύνανται σοβαρῶς νὰ γίνῃ λόγος. Δὲν ὑπάρχει κανένα ἴχνος ποῦ νὰ δικαιολογῇ μιὰ τέτοια ἐκδοχή.

Ὁ Χόλστεν παρηκολούθει μὲ ἐνδιαφέρον τοὺς λόγους τοῦ ἱατροῦ.

— Πιστεύω, ὅτι ὁ φονεὺς εἶχε τὴν πρόθεσιν νὰ σᾶς ἀποπλανήσῃ, προσέθεσε.

Ὁ Χόλστεν ἐκίνησε τὸ κεφάλι του.

— Μοῦ ἔκαμε καλὴν ἐντύπωσιν, εἶπεν, ποῦ ἤβρατε τὸν νεκρὸν.

— Ἐδῶ στὸ γραφεῖο του.

Ὁ Χόλστεν ἐπλησίασε.

Ὁ Μπέργκερ ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἐπρόφθασε νὰ προχωρήσῃ πολὺ στὴν τακτοποίησιν τῶν ἔγγράφων. Ὅλα ἔκειντο ἀνακατομένα. Ἀΐφνης τὰ μάτια τοῦ Χόλστεν ἀνοιξαν διάπλα-

τα. Μὲ αὐτοπεποιθήσιν ἀνέβηκε ἐπάνω στὸ τραπέζι.

— Βλέπετε, βλέπετε, ἐφώνησε μὲ ταραχὴ, ἐδῶ ἐπάνω στὴν κορνίζα τοῦ κάδρου εἶναι ἡ σφαιρὸς τοῦ Ῥώσσου!

— Λοιπὸν μᾶς εἶπε τὴν ἀλήθειαν. Ὁ ἰατρὸς ἐξεπλάγη τρομερά.

— Ἀ λ λ ἄ π ο ι ὀ δ ς ἦ τ α ν ὀ φ ο ν ε ὕ ς ;

Εἰς τὸ τεχνικὸν γραφεῖον τῆς Φίρμας Κίγγκ καὶ Μπέργκερ ἐπεκράτει ἀπόλυτος σιγὴ. Ὅλα τὰ φῶτα ἦσαν σβυσμένα. Τὸ δωρολόγι ποῦ ἐκτυποῦσε ἐλαφρὰ ἔδειχνε στὸ φῶς τῆς σελήνης δώδεκα.

Ἀΐφνης ἐγύρισε ἕνα κλειδί στὴν πόρτα καὶ ὁ Μπέργκερ ἐμπήκε μέσα, ἀναψτ τὸ φῶς.

— Ἀναθεματισμένε σπιούνε, τοῦ ξέφυγε μέσ' ἀπὸ τὰ δόντια, λοιπὸν μὲ ἀνεγνώρισε! Καλὰ λοιπὸν. Ἀρκεῖ ποῦ δὲν ξέρεις πλέον ποιὸς σοῦ ποῦλησε πρὸ ἐτῶν τὸ αὐ-

τοκίνητό σου. Γιατί άλλοιώς θά ἐξήγες συμπεράσματα ποῦ ἀσφαλῶς δὲν θά μοῦ ἦσαν εὐχάρια.

Ἄλλὰ δὲν θά μὲ πιάσης!

Ἔθεσε ἐπάνω στὸ τραπέζι τὴν σάκα ποῦ κρατοῦσε στὴ μασχάλη του.

— Μοῦ φαίνεται, πῶς αὐτὰ ἀρκοῦν, ἐπιθύρισε, ἀφοῦ ἐμέτρησε τὰ δολλάρια ποῦ ἦσαν μέσα. Τί καλὰ ποῦ τὰ ἔχω ἐτοιμάσει ὅλα γιὰ τὴν ἀναχώρησι. Τώρα θά εἶμαι κύριος τῶν πάντων!! Καὶ τότε φυλάξου..... Τσὸς Μπάνκς! Ἐγέλασε μὲ κακία. Αὐτὸς ὁ ἠλίθιος Ῥῶσσοσ μοῦ διηνηκόλυε κολοσιαίως τὰ σχεδιά μου μὲ τὶς πιστολιές του. Μόνον ποῦ δὲν ἐπέτυχε καὶ ἀμέσως ἔφηνε. Ἄνοιξε τὰ χέρια του. Τώρα εἶμαι βασιλεὺς!

Ἐκάθησε στὸ γραφεῖο καὶ ἤρχισε νὰ ἐξετάζη ὅλα τὰ ἔγγραφα ἕνα πρὸς ἕνα. Μερικὰ τὰ ἐφύλαγε στὴν σάκα του, ἄλλα τὰ πετοῦσε στὴ φωτιά. Μὲ εὐχαρίστησι ἔβλεπε ποῦ καιγόντουσαν.

Καεῖτε μονάχα χαρτιά μου, κανέναν ἄλλο δὲν θά σᾶς ἐκμεταλλετῆ ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Κάρλο Μπέργκερ.

Λίγη σιὰχτη εἶχε ἀπομείνει μόνον ἀπ' αὐτά.

Ὁ Μπέργκερ ἐσηκώθηκε.

— Γιὰ χαρὰ, τόποι τῆς ἐργασίας μου, ἐφώναξε μὲ εἰρωνεία, δὲν θά σᾶς ξαναἰδῶ πιά. Καὶ ἐπροχώρησε πρὸς τὴν ἐξοδο.

Ὁ Ζάν Χόλστεν ἀρκετὴν ὥρα ἐκάθησε στὸ χῶλ τοῦ ξενοδοχείου του καὶ σκεπτικὸς παρηκολούθει τὸν καπνὸ τοῦ σιγαρέττου του. Τὸν ἐβασάνιζε ἡ λύσις τοῦ αἰνίγματος τῆς, δολοφονίας αὐτῆς ποῦ τοῦ ἐφαίνετο πολὺ δυσκολώτερον ἀπ' ὅτι κατ' ἀρχὰς εἶχε ὑποθέσει. Τὸ ὅτι ὁ Μπέργκερ εἶχε λάβει μέρος σ' αὐτὴν ὀπωσδήποτε, αὐτὸ τὸ ἐφαντάζετο. Ἄλλὰ πῶς νὰ εὕρῃ τὴν ἀρχὴν τοῦ σχοινοῦ αὐτοῦ τῆς Ἀριάδνης;

Ἐσηκώθηκε.

— Δοιπὸν πρέπει νὰ ἐφαρμώσω τὸ παλαιὸν μου μέσον καὶ νὰ ζητήσω κανένα ἀπὸ τοὺς ἐγκληματίας φίλους μου, ἐσκέφθη. Δὲν ἤθελε βέβαια νὰ ἔρχεται σὲ συνεννόησι μὲ τὰς σκοτεινὰς αὐτὰς μορφάς ποῦ γιὰ τὸ χρέμμα ἐπρόδιδαν τοὺς συντρόφους των, ἀλλὰ σήμερον δὲν τοῦ ἔμμενε τίποτε ἄλλο νὰ κάμῃ. Ἀνέβηκε στὸ δωμάτιόν του καὶ

ἄλλαξε ζοῦχα. Τὸ σμόκιν τὸ ἀντικατέστησε μὲ ἕνα παλαιὸ κοινὸ ἔνδυμα, ἐπῆρε δὲ καὶ ἕνα ξεβόλβερ μαζὺν του.

Ἀφοῦ ἐβύθισε τὸ καπέλλο του βαθεῖα ὡς τὰ αὐτιά καὶ ἐσήκωσε τὸν γιανὰ τοῦ πανοφοριοῦ του ἐγκατέλειψε τὸ ξενοδοχεῖο. Χωρὶς νὰ πάρῃ κανένα ἀμάξι ἐπροχώρησε μὲ τὰ πόδια μέσα ἀπὸ διαφόρους δρόμους καὶ δρομίσκους καὶ ἔφθασε σὲ μιὰ μικρὴ ταβέρνα. Ἐδῶ ἦταν τὸ κέντρον ὄλων ἐκείνων ποῦ ἐφοβοῦντο τὸ φῶς τῆς ἡμέρας.

Ὁ διευθυντῆς τοῦ καταστήματος, ὁ Ζόνκ γνωστὸς στὸν Χόλστεν, ἄνοιξε σιγὰ τὴν πόρτα.

— Σὲ τί δύναμαι νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσω σήμερα κ. Ζάν;

Ὁ Χόλστεν ἐδίστασε λιγάκι.

— Καὶ ἐγὼ ἀκόμη δὲν ξέρω ἀκριβῶς. Θὰ ἐμάθαιτε ἀσφαλῶς τὴν ὑπόθεσι τοῦ φόνου τοῦ πλουσίου Κίγγκ. Ἐκεῖ εἶναι καὶ ὁ μυστικὸς συμβουλὸς του, ὁ μηχανικὸς Μπέργκερ καὶ θά ἤθελα νὰ μάθαιναί τιποτε τόσον γι' αὐτὸν ὅσον καὶ γιὰ τὴν ἐφεύρεσί του.

— Μπέργκερ, Μπέργκερ, ὁ καταστηματοῦχος ἐσκέφτηκε λιγάκι ἀλλὰ μηχανικὸς; — Στάσου — Ναι, Κοιτᾶχτε κύριέ μου, ἐκεῖ ἀπέναντι, δεξιὰ στὸ τραπέζι κάθεται ἕνας νεαρὸς. Αὐτὸς εἶναι τεχνικὸς ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ τελευταία εἶχε μιαν θέσι σ' ἕνα μηχανικόν. Γιὰ ρωτήστε τον. Αὐτὸς ξέρει πολλὰ ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου αὐτοῦ. Καὶ τὸν ὠδήγησε στὸ τραπέζι τοῦ νεαροῦ ἀνθρώπου.

— Τόμ, ὁ κύριος εἶναι φίλος μου καὶ θέλει κάτι νὰ σᾶς ἐρωτήσῃ. Μπορεῖς νὰ τοῦ ἀπαντήσῃς ἡσυχα.

— Καὶ δὲν θά εἶναι καὶ εἰς μάτην, προσέθεσε ὁ Χόλστεν καὶ ἔθεσε ἕνα νόμισμα ἐπάνω στὸ τραπέζι.

— Νὰ; ἔκαμε μὲ περιέργεια ὁ Τόμ καὶ τὸν ἐκοίταζε πλαγίως.

— Γνωρίζετε τὸν μηχανικὸν Μπέργκερ;

Ὁ Τόμ ἐγέλασε.

— Ἄν τὸν γνωρίζω, ἀπήντησε, ἀλλὰ σ' αὐτὸν ἐργαζόμουνα τώρα τελευταία. Ἐξυπνο κεφάλι. Ἐκαμε κάποια ἐφεύρεσι ποῦ δὲν τὴν ἀποκυλύπτει σὲ κανένα. Ἐργάζεται ὅλη τὴ νύχτα σὲ μιὰ ἀποθήκη ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι.

— Καὶ τιέκαμε ἐκεῖ; τὸν διέκοψε ὁ Χόλστεν.

— Αὐτὸ δὲν τὸ ξέρει κανεὶς, πολλὰ φορὰς

ἐπεχείρησα νὰ κοιτάξω μέσα ἀπὸ τὶς χαρμάδες. Δὲν ἐπρόφρασα νὰ ἴδω παρὰ μεγάλης ἠλεκτρικῆς συστοιχίας γιατί με ἄρπαξε ἀπὸ τὸν ὦμο κάποιος κατάσκοπος καὶ ἔτσι ἔχασα τὴ θέσι μου....

—Μορεῖτε νὰ μοῦ δείξετε τὸ δρόμο ἕως ἐκεῖ;

—Ναὶ αὐτὸν τὸν ξέρω καλὰ ἀπήντησε ὁ Τόμ.

—Λοιπὸν ἄς πεταχτοῦμε μιὰ στιγμή ἐκεῖ πέρα.

—Μὰ εἶναι σχεδὸν μεσάνυχτα.

—Δὲν πειράζει νέε μου, θὰ με βοηθήσης σὲ μιὰ καλὴ πράξι.

—Αὐτὸ ἔχω πολὺ καιρὸ νὰ τὸ κάμω, ἀπήντησε ὑπόκωφα ὁ Τόμ.

—Αὐτὸ τὸ καταλαβαίνω. Ἐγέλασε ὁ Χόλστεν, ἐπέταξε ἕνα μεγαλύτερο νόμισμα στὸν καταστηματοῦρα ἑφώναξε ἕνα ἀμάξι καὶ ἔφυγε με τὸν Τόμ.

Ἡ ἀποθήκη στὴν ὁποῖα ὁ Μπέργκερ ἐκτελοῦσε τὶς μυστηριώδεις του ἐργασίες ἦτο ἔξω τῆς πόλεως, σχεδὸν ἐπάνω σ' ἕνα ἀρκετὰ ὑψηλὸν λόφον.

Ὁ Μπέργκερ εὐρίσκειται ἀπὸ πολλὴν ὥρα σ' ἕνα ἀπὸ τὰ σιδηροθώρακα παράθυρα τῆς ἀποθήκης.

—Διάβολε, πάλιν βαρὺν ὕπνο ἔχουν πάρει τὰ παιδιὰ. Ἀσφαλῶς θὰ ἦπια πάλιν χθές. Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ μποροῦν νὰ τὰ κατακλέψουν ὅλα ἐδῶ. Καὶ ὁ καιρὸς ἐπιείκει!

Τέλος ἀκούστηκε μιὰ φωνὴ ἀπὸ τὸ ἐσωτερικόν, καὶ ἤχηρὰ κτυπήματα στὴν πόρτα.

—Τὶ συμβαίνει; λοιπὸν ἐφώναξε κάποιος.

—Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κάρλος, γρηγόρα Μπίλλ, ἐμπρός πρέπει νὰ πετάξουμε.

—Ἄλλὰ γιατί νὰ πετάξουμε ἔτσι αἰφνίδια;

—Γιατὶ ὁ Ζὰκ Χόλστεν εἶναι ἐπὶ τὰ ἔχνημας.

—Τὸν ἀναθεματισμένο, μὰ αὐτὸ εἶναι ἐπικίνδυνον! Ὁ Μπίλλ ἐτρόμαξε. Ἐμπρός, παιδιὰ, ἐμπρός παρακινούσε τοὺς συντρόφους του.

Ἡ πόρτα τῆς ἀποθήκης πετάχτηκε καὶ ἐμπήκαν μέσα. Ὁ Μπίλλ ἀναψε ἕνα φανάρι.

Ὁ ψυχρὸς χῶρος φωτίστηκε, στὸ μέσον εὐρίσκονταν ἕνα πελώριον μηχανήμα. Ἡρ-

χισαν ἀμέσως τὴν ἐργασίαν των. Δὲν εἶχαν περάσει τριάντα λεπτὰ καὶ ἕνα τεράστιο πουλὶ ἕνα ἀεροπλάνο ἐστέκονταν ἐμπρός των ἕνα ἀεροπλάνο μορφῆς προῖστορικοῦ θηρίου.

Χωρὶς θόρυβο ἐγλύστρησε τὸ μεγάλο μηχανήμα κάτω ἀπὸ τὴν πίεσι τῶν χειρῶν. Τὸ ἔσπρωξαν ἕως τὸ ὑψηλότερον μέρος τοῦ λόφου. Ἐπειτα οἱ ἄνδρες ἐστάθησαν. Μὲ μεγάλη ταχύτητα ὁ Μπέργκερ καὶ ὁ Μπίλλ ἔκαμαν τότε τὶς τελευταῖες προετοιμασίες τους.

Βοηθούμενοι ἀπὸ τοὺς βωβοὺς συντρόφους των τὰ ἐξήτασαν ὅλα, ἐδοκίμασαν ἄλλην μιὰ φορὰ τὴν ἐλαστικότητα τῶν πτερύγων χωρὶς νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι τεσσαραμῦτια παρηκολούθουν κάθε κίνησί των.

—Λοιπὸν ἕνα ἀεροπλάνο; Μόλις οἱ ἄνθρωποι θέσουν σὲ κίνησι τὸ μοτέρ, Τόμ, θὰ συλάβω τὸν Μπέργκερ. Ἄν συμβῆ νὰ ἀγωνισθοῦμε, πρέπει νὰ με βοηθήσης.

—Καλὰ ἀπάντησε ὁ Τόμ ποῦ αἰσθάνθηκε πάλιν στὸ χέρι του ἕνα νόμισμα.

Ὁ Χόλστεν παρατηροῦσε προσεκτικὰ. Ἦταν ἔτοιμος νὰ πηδήσῃ, μόλις ἔβλεπε ὅτι κανεὶς θὰ ἔθετε σὲ κίνησι τὸ μοτέρ.

Τώρα ὅλες ἡ προετοιμασίες εἶχαν ληφθεῖ. Ὁ Μπέργκερ καὶ ὁ Μπίλλ ἀνέβηκαν στὴ θέσι τους.

—Τώρα ἀμέσως, ἐφώναξε σχεδὸν ἀπὸ τὴν ταραχὴν τοῦ Χόλστεν, πλὴν τὸ πόδι ποῦ εἶχε σηκωθεί ἔπεσε μόνον του πάλιν κάτω. Οἱ δύο σιωπηλοὶ βοηθοὶ τοῦ Μπέργκερ ἔτοποθετήθησαν ὀπίσω ἀπὸ τὸ μηχανήμα καὶ τὸ ἐτίεσαν.

—Μιὰ σπρωξιὰ, μιὰ πίεσις, ἡ ῥόδες ἐγύρισαν σχεδὸν στὸν ἀέρα καὶ τὸ πουλὶ ἐπέταξε ὑψηλὰ στὸν οὐρανόν.

Ὁ Χόλστεν καὶ ὁ Τόμ τὰ ἔχασαν.

—Χωρὶς μοτέρ, χωρὶς μοτέρ, ἐφώναξε ὁ Τόμ.

—Ἀεροπλάνο χωρὶς μοτέρ ἐφώναξε καὶ ὁ Χόλστεν. Συνήλθεν ὁμως ἀμέσως, ἔτρεξε καὶ ἔπιασε τοὺς δύο βοηθοὺς τοῦ Μπέργκερ ποῦ εἶχαν μείνει ὀπίσω με τὴν πρόθεσι νὰ τοὺς φυλακίσῃ. Ὁ Τόμ τὸν ἐσταμάτησε.

—Ἀφήστε τους, κύριε αὐτοὶ εἶναι δύο βωβοὶ τεχνίται, ποῦ δὲν ἔχουν καμίαν ιδέα ἀπὸ ὅλην τὴν ἀπάτη καὶ ποῦ δὲν ξέρουν σὲ

ποῖον παρέσχον βοήθειαν.

‘Ο Χόλστεν ἔτρεξε στήν ἀποθήκη. Μηχανήματα ἀπ’ ἐδῶ, μηχανήματα ἀπ’ ἐκεῖ.

Τὸ μάτι τοῦ Χόλστεν ἔπεσε στὸ πάτωμα. Ἐστάθηκε, μιὰ ἀναλαμπὴ ἐφάνη στὰ χαρακτηριστικὰ του.

Εἶχε τὴν λύσιν.

Ἔσκυψε κάτω καὶ ἐμάζευσε σ’ ἓνα μπουκαλάκι τὸ λάδι ποῦ ἦταν χυμένο κάτω.

Τὸ ὑπέβαλε σὲ μιὰ πρόχειρη ἐξέτασι ἀπὸ τὴν ὁποία βεβαιώθηκε, ὅτι εἶχε νὰ κάμῃ μὲ τὸ ἴδιο ὕγρον ποῦ ἀνεκάλυψε στὰ φύλλα τοῦ κήπου τῆς στέγης τοῦ Ντετροῦά. Τώρα τοῦ ἦταν σαφές, ὅτι ἡ μυστηριώδης ἐξφάνισις τῶν πτωμάτων ἐγένετο διὰ τοῦ ἀέρος καὶ ὅτι ὁ Μπέργκερ δὲν ἦτο μόνον ὁ φονεὺς τοῦ Κίνγκ, ἀλλὰ καὶ ὁ ληστής τῶν πτωμάτων.

Τώρα ποῦ ἔβλεπε καθαρὰ μπροστά του ἓνα ἔγχος ἐπίστευε, ὅτι εἶχε καὶ τὴν ἐξήγησι τῶν χαρακτηριστῶν ἐπάνω στήν στέγη τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Μπάνκ. Ὁ Μπέργκερ ἀσφαλῶς δὲ εἶχε προμηθεύσει τὸ μηχανήμα του μετὰ τίποτα προφυλακτικὰ κατὰ τοῦ γλυστοῦ ματος τὰ ὁποῖα καὶ προσεκάλεσαν τὴν ἀλάκωσι τῆς στέγης.

Τώρα ἐπίσης ἐννοῶ, ποῖος κατέκρυψε καὶ τοὺς κλάδους τῶν δένδρων εἰς τὸ νεκροτοφεῖον. Τὸ ἀεροπλάνο τοῦ Μπέργκερ θὰ κατέβηκε πολὺ χαμηλὰ.

Ἀλλὰ πῶς κατώρθωσε ὁ Μπέργκερ νὰ προκαλέσῃ εἰς τὸσας γυναῖκας μιὰν κατάστασιν ὁμοίαν πρὸς θάνατον;

Γιὰ ποῖον σκοπὸν καὶ ποῦ ἀπήγαγε ὁ Μπέργκερ ὅλες αὐτὰς τὶς γυναῖκες τελευταίως δὲ καὶ τὴν δεσποινίδα Τόβε Μπάνκ.

Ἄς γυρίσουμε πρῶτα στὴ Νέα Ὑόρκη καὶ ἔπειτα βλέπουμε, ἐσκέφθηκε μέσα του καὶ ἔδωκε στὸν Τόμ τὴν ἀμοιβή του. Αὐτὸς ἠγάπησεν: Στὸ Ζόνες θὰ μὲ βρεῖσκει πάντα, ὅταν μὲ χρειάζεσθε, καὶ ἐξαφανίσθη.

‘Ο Χόλστεν ὁμοῦς σκεπτικῶς περιεφέρετο ἀκόμη πολὺ στοὺς στενοὺς δρόμους τῆς παλαιᾶς πόλεως.

(Ἄκολουθεῖ)

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

—Περίεργα φαινόμενα.

Εἰς πολλὰ μέρη διατηρεῖται ἀκόμη ἡ ἀνάμνησις «τῆς βροχῆς τοῦ αἵματος» δηλ. βροχῆς συνισταμένης ἀπὸ ἐρυθρὰς σταγόνας καὶ εἰς τὰς ὁποίας ἡ λαϊκὴ φαντασία διέβλεπε ἄλλοτε κακὰ προμηνύματα. Ἡ σημερινὴ ἐπιστήμη ἠδυνήθη νὰ δώσῃ διὰ τὸ φαινόμενον τοῦτο μιὰν ἀρκετὰ ἀπλὴν ἐξήγησιν. Πρόκειται γενικῶς περὶ κόνεως ἥτις παρασύρεται ὑπὸ ἀρκετὰ ἰσχυροῦ ἀνέμου καὶ μεταφέρεται πολὺ μακρὰν συνήθως. Ὅταν ἡ κόνις εἶναι ὑπέρθυρος, καθὼς εἰς ὠρισμένας περιφερείας τῆς Μεσημβρινῆς Γαλλίας, τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Κορσικῆς ἢ βροχῆ ἔχει μιὰν ἰδιάζουσαν ἐμφάνισιν, ἥτις δύναται νὰ κάμῃ μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς πληθυσμοὺς ἀμαθεῖς καὶ μὴ ἐξύπνους.

Ἐνα φαινόμενον τοῦ εἴδους αὐτοῦ ἔλαβε χώραν τελευταίως εἰς τὴν Ῥουμανίαν. Εἰς τὴν πόλιν Cernauti καὶ τὰ πέριξ ὁ οὐρανὸς ἐσκοτίνασε αἰφνιδίως κατὰ τὸ ἀπόγευμα καὶ ἔλαβε ἓνα χρώμα γκριζο σκούρο.

Εἰς τὰς 4 τὸ ἀπόγευμα ἤρχισε νὰ βρέχῃ ἀλλὰ πρὸς ἐκπληξιν ὄλων ἓνα ὕγρον τοῦ αὐτοῦ χρώματος μὲ τὸν οὐρανόν.

Τὸ ἐσπέρας ἡ βροχὴ ἐσταμάτησε, πλὴν ἐξηκολούθησε νὰ πίπτῃ βραδέως μελανὴ κόνις ἐπὶ τῆς γῆς, Χημικοὶ καὶ μετεωρολόγοι ἐμάζευσαν μερικὴν ἀπ’ αὐτὴν διὰ νὰ ἐξετάσουν τὴν σύνθεσιν της.

Τὴν ἐξήρναν εἰς τοὺς 110 βαθμοὺς καὶ τότε παρετήρησαν, ὅτι εἶχε τὴν αὐτὴν ὁσμὴν μὲ τὰς κατραμώδεις οὐσίας. Ἐξετάσαντες αὐτὴν μὲ μικροσκοπίον διεπίστωσαν ὅτι κατὰ τὸ μεγαλύτερον αὐτῆς μέρος ἦτο συσθεμιμένη ἀπὸ κόκκους περὶτεῖδος ἐμφανίζοντας μιὰν ποικιλίαν χρωματισμῶν ἀπὸ τοῦ κιτρινοῦ μέχρι τοῦ μαύρου. Ἐξ ἄλλου κατὰ τὴν χημικὴν ἀνάλυσιν εὑρον 68 ο/ο πυρίτιδα, 6,5 ο/ο ὀξείδιον σιδήρου 9 ο/ο ἄλουμινίου κ.λ.π.

Ἐπρόκειτο περὶ τέφρας τῆς ὁποίας δὲν ἠδυνήθησαν νὰ καθορίσουν ἐπακριβῶς τὴν ἀρχὴν καὶ ἥτις κατώρθωσε νὰ δημιουργήσῃ παρὰ τοῖς κατοίκους τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι θὰ ἐγένοντο τὰ θύματα μιᾶς νέας Πομπηίας.

Ω.